

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/442/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214892
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712214892.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO : 35807598, právne zastúpený JUDr. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika, konajúcej prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, IČO : 00 166 073, Župné nám. 13, v konaní náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 11C/67/2012-109 zo dňa 08.10.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 11C/67/2012-109 zo dňa 08.10.2014 zamietol návrh navrhovateľa. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu 27.09.2012 sa domáhal voči odporcovi náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 470,22 eur, ktoré mu mali vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa mal preukázané, a to z exekučného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/2060/2010, že navrhovateľ dňa 08.03.2010 spísal pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v jeho exekútorskom úrade návrh na vykonanie exekúcie proti dlžníkovi L. B., na vymoženie pohľadávky priznanej rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom obchodnou spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 25.09.2009 sp. zn. SR14574/09. Žiadosťou doručenou Okresnému súdu Martin 03.05.2010 súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 10.09.2010 č.k. 17Er/2060/2010-14 súd túto žiadosť zamietol. Nárok navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy posudzoval podľa ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zo zmeny niektorých zákonov účinného od 01.01.2009 do 31.12.2010, teda v čase, kedy malo podľa tvrdení navrhovateľa v návrhu na začatie konania dôjsť k vzniku škody. Súd prvého stupňa konštatoval, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že mala vzniknúť škoda, keď súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty, v konaní preukázané neboli. Aj keď z príslušného exekučného spisu súd mal preukázané, že Okresný súd Martin skutočne nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od jej doručenia, nekonal svojvoľne a bezdôvodne, pretože v snahe skúmať, či

exekučným titulom priznaná pohľadávka navrhovateľa nie je pohľadávkou zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda pre potreby rozhodnutia o tejto žiadosti opakovane vyžadoval súčinnosť od rozhodcovského súdu a súčinnosť navrhovateľa. Nesprávny úradný postup navyše nie je jedinou podmienkou pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci, a to v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Ďalším predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je vznik škody a nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmom a protiprávnym následkom. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p., poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie veci, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa odvolateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu). Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritorne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Preto s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie. Najmä námietku navrhovateľa, že okresný

súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal nepochybne preukázané, že okresný súd nariadil pojednávanie na deň 08.10.2014. Právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 08.09.2014. Elektronickým podaním dňa 02.10.2014 doručeným Okresnému súdu Martin toho istého dňa podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, nakoľko účastník nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.04.2013 č.k. 7NcC/334/2013-45, z ktorého vyplýva, že z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 11C/67/2012 boli vylúčené len sudkyne JUDr. Alena Kačeríková a Mgr. Katarína Janotová. Ostatní sudcovia Okresného súdu Martin z pojednávania a rozhodovania veci neboli vylúčení. Preto s poukazom na uvedené neobstojí námietka navrhovateľa, že zákonnú sudkyňu JUDr. Máriu Ilgovú, ktorej bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z uvedeného exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, preto ho potvrdil ako vecne správne, konštatujúc, že odvolanie navrhovateľa nebolo dôvodné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný odporca, no náhradu trov odvolacieho konania nenavrhol nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.